

stoupí-li do sedmi dnů po skončení cvičení ve zbrani (cvičení služebního), má se za to, že vystupuje, leč by včasné nastoupení bylo znemožněno z důležitě příčiny bez jeho zavinění

§ 6. — Platnost služebních a pracovních poměrů podle tohoto nařízení nezpůsobuje po dobu cvičení ve zbrani (cvičení služebního) dalšího trvání pojistné povinnosti nemocenské, úrazové a pensijní. Povinnost tato nastává však návratem zaměstnance k výkonu služby (práce).

§ 7. — ⁽¹⁾ Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

⁽²⁾ Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

⁽³⁾ Nařízení toto pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1924.

(Vyhlášeno v částce 27. Sb. z. a n. dne 4. března 1924.)

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 30. září 1923, čís. 44.200./III./E.-1923, o pomoci československým státním příslušníkům vracejícím se z Německa.

Na naše krajany žijící v Německu těžce doléhají neurovnané hospodářské poměry říše Německé. Jejich existence jest ohrožena nejen tím, že nemohou si pro nesmírnou drahotu za denní svůj výdělek nakoupiti nejn nutnější životní potřeby, nýbrž také tím, že možnost výdělku jim, jakožto cizincům jest ztěžována. Opouštějí proto naši příslušníci, v Německu od let usedlí, cizinu a vracejí se do své vlasti doufajíce, že naleznou zde přístřeší a možnost obživy. V této své naději však vzhledem k přítomným poměrům v republice Československé byli by zklamáni a proto ministerstvo sociální péče prostřednictvím denního tisku, jakož i za pomoci našich zastupitelských úřadů v Německu varuje naše příslušníky před návratem z Německa. Přes tato upozornění přichází téměř každodenně jistý počet repatriantů. Ministerstvo sociální péče svoluje, aby těmto osobám zasluhujícím zvláštního zřetele, byly za šetření podmínek níže ustanovených přiznány podpory v nezaměstnanosti.

Osobám navrátilším se z Německa jest přiznati ve smyslu ustanovení zákona č. 322/1921 Sb. z. a n. podporu v nezaměstnanosti, jestliže svůj nárok na podporu uplatní během 6 týdnů od doby překročení hranic republiky Československé. Nárok jest uplatniti u příslušného úřadu místa pobytu. Při uplatnění nároku budiž blahovlnným způsobem posuzováno opuštění místa v Německu, obzvláště v těch případech, kdy na naše příslušníky v Německu žijící byl vykonáván nátlak se strany odborových organizací, zaměstnavatelů aneb úřadů, aneb kde byly jim činěny ať přímo či nepřímě překážky ve výkonu zaměstnání.

Podpora v nezaměstnanosti může býti přiznána osobám, které pracovaly v Německu v poměru námezdním a kde možno považovati, že za stejných poměrů byly by v republice Československé z důvodů svého zaměstnání podléhaly povinnému nemocenskému pojištění.

Ve smyslu vysvětlivky § 1 lit. d) prováděcího výnosu z 20. dubna 1923 č. 16.000/III/E. jest možno přiznati podpory v nezaměstnanosti i oněm osobám, které v Německu provozovaly samostatné řemeslo, avšak živnosti této se vzdaly.

Podpory v nezaměstnanosti výše uvedeným osobám jest možno při-

znávati i v těch případech, kdy v dotyčném okrese nevyplácejí se podpory vůbec, aneb pro příslušné pracovní odvětví.

Žádosti za podporu v nezaměstnanosti, podané osobami z Německa se vrátivšími, buďtež projednány s největším urychlením.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 27. prosince 1923, č. 54769./III./E.-1923 o podpůrné akci nezaměstnaných prostřednictvím zaměstnavatelů. Prodloužení její platnosti v roce 1924.

Vzhledem k tomu, že zákon o podpoře nezaměstnaných ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., bude prodloužen na dále i v roce 1924, poukazuje se tamní úřad, aby vybídl ony podniky, které dosud na základě § 17 citovaného zákona obstarávaly podpůrnou akci nezaměstnaných (refundace), by v ní i na příště za dosavadních podmínek pokračovaly a vyžádal si od nich v tomto směru vyjádření.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 31. prosince 1923, č. 56.000/III 2.-1923, o prodloužení účinnosti zákona o podporách v nezaměstnanosti č. 400/22 resp. 322/1921.

Národní shromáždění Československé republiky se usneslo, aby účinnost zákona č. 400/1922, jímž se prodlužuje platnost zákona o podpoře nezaměstnaných č. 482/1921 resp. 322/1921, byla ponechána v platnosti do 30. června 1924.

Na tuto okolnost se politické úřady upozorňují za tím účelem, aby nenastala při provádění zákona porucha v tom případě, že by příslušná částka zákoníku, v němž bude zákon publikován, byla politickým úřadům doručena později. V jednotlivých okresích nutno proto podpory v nezaměstnanosti i po 31. prosinci 1923 dále přiznávat i vyplácet, pokud ovšem příslušným politickým úřadům I. stolice vůbec bylo dáno speciální zmocnění ku přiznávání podpor v nezaměstnanosti buď v širším rozsahu, nebo toliko pro příslušníky určitých pracovních odvětví.

Ministerstvo sociální péče upozorňuje, že v poslední době, v některých výrobních oborech nastalo zlepšení pracovních poměrů, takže jest nezbytno věnovati větší pozornost tomu, aby podpory v nezaměstnanosti byly přiznávány jen těm osobám, které mají nesporný nárok na podporu. Za tím účelem nutno zevrubně zjišťovati pravdivost údajů žadatelů zejména po stránce majetkové a výdělkové. Mimo to občasnou kontrolou jest se přesvědčiti, zda podporovaný nemá jiných vedlejších příjmů, jimiž by mohla býti zajištěna jeho nezbytná výživa. Současně se podotýká, že prodloužení účinnosti výše citovaného zákona neznačí opětovné získání nároku na podporu v nezaměstnanosti ode dne 1. ledna 1924 těch osob, které 6 měsíců resp. delší dobu byvše nepřetržitě podporovány, nemohou prokázati zaměstnání trávající déle než 4 týdny ve smyslu § 3 zákona č. 322/1921.

Pokud se týče dělnictva stavebního, jemuž bylo dosud přiznávati podporu v nezaměstnanosti na základě vládního nařízení č. 10/1923, třeba podotknouti, že dosavadní předpisy nezůstanou v platnosti nezměněny, takže až na další nelze pro osoby náležející do kategorie stavebních dělníků, povoliti ode dne 1. ledna 1924 podporu v nezaměstnanosti.

Všeobecně, pokud se jedná o vlastní provádění zákona o podpoře nezaměstnaných, poukazuje se na zdejší výnos ze dne 20. ledna 1923, č.

42.000/E a dále ze dne 30. července 1923, č. 33.300/E, především pak na »Předpisy o výplatě podpor v nezaměstnanosti«, vydané zdejšími ministrem.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 11. ledna 1924, č. 1000/III/E.-1924, o prodloužení účinnosti zákona č. 322/21 ve znění zákona č. 482/1921 a č. 400/1922 o podpoře nezaměstnaných a vládní nařízení č. 10/1923, resp. čís. 11/1922 o podpoře nezaměstnaných stavebních dělníků.

Dodatkem k oběžníku ze dne 31. prosince 1923, č. 56.000/E, upozorňuje ministerstvo sociální péče, že zákon ze dne 21. prosince 1923, kterým se prodlužuje účinnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. zák. a nař. ve znění zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 482 Sb. zák. a nař. a zákona ze dne 21. prosince 1922, č. 400 Sb. zák. a nař. o podpoře nezaměstnaných, byl vyhlášen dne 31. prosince 1923 pod číslem 263 Sb. zák. a nař.

Rovněž vládní nařízení ze dne 29. prosince 1923 o další podpoře nezaměstnaného stavebního dělnictva, jímž byla s určitými změnami prodloužena účinnost vládního nařízení ze dne 19. ledna 1922, č. 11 Sb. z. a n., resp. č. 10/1923, bylo vyhlášeno dne 31. prosince 1923 pod č. 264 Sb. z. a n.

Následkem toho povoluje ministerstvo sociální péče, aby politické úřady I. stolice, v mezích dosud daných zmocnění, přiznávaly podporu v nezaměstnanosti, dbajíce, aby bylo šetřeno upozornění obsaženého ve 3. odstavci prve cit. oběžníku.

Současně dává se zmocnění, aby stavebním dělníkům byly přiznávány po 1. březnu 1924 jednotlivě podpory v nezaměstnanosti v těch okresech, kde to dosud bylo povoleno. Podotýká se, že těmto osobám možno přiznávat podpory v nezaměstnanosti teprve v pracovním období a sice ve stejné výši jako nesezonním dělníkům. Po čas tak zvaného mrtvého období, t. j. v době od 1. ledna 1924 do 29. února incl. nepřiznává tedy vládní nařízení osobám, náležejícím do kategorie stavebního dělnictva, podpor v nezaměstnanosti.

Karenční 14denní lhůta byla pro stavební dělníky ponechána v platnosti, při čemž tamní úřad zvláště se upozorňuje, že podpůrná doba u těchto osob činí toliko 4 týdny.

Poznamenává se, že pro dělnictvo stavební jsou závazná všeobecná ustanovení zákona č. 322/1921, resp. 263/1923, pokud cit. nařízením výslovně nebyla změněna, na základě § 19 zákona.

Výnos Ministerstva sociální péče ze dne 19. ledna 1924, č. 53.118 III/E.-1923, o bezplatných kursech pro nezaměstnané.

Ministerstvo školství a národní osvěty vydalo na všechny okresní osvětové sbory oběžník ze dne 10. listopadu 1923, č. 118.920/23.-V, jímž dává směrnice pro organizaci bezplatných kursů pro nezaměstnané.

Ministerstvo sociální péče připojujíc v opise cit. oběžník, vybízí tamní úřad, aby okresním osvětovým sborům v jejich činnosti byl všemožně nápomocen a na jejich požádání vydal jim seznam veškerých podporovaných osob v obvodu okresního osvětového sboru své bydliště majících. Budou-li zahájeny kurzy, budiž postaráno o to, aby nezaměstnaní byli o nich vrozumění, povinná návštěva, pokud nebudou překážky zvláštního druhu, všem státem podporovaným osobám byla uložena a budiž zařízeno, by potvrzení o návštěvě kursů bylo považováno za kontrolní hlášení ve smyslu § 11 zák. č. 322/1921 Sb. z. a n.

O zahájení kursů, jejich provádění, jakož i o ostatních zkušenostech při provádění tohoto výnosu nabytých budiž sem podána zpráva.

Výnos Ministerstva školství a národní osvěty ze dne 10. listopadu 1923, č. 118.920/24.-V., o bezplatných kursech pro nezaměstnané.

1. Ministerstvo školství a národní osvěty doporučuje, přihlížejíc k nepříznivým poměrům, vzniklým z průmyslové krise, a projevujícím se velikou nezaměstnaností, a vedeno jsouc snahou poskytnouti nezaměstnaným vhodným způsobem možnost duševního zaměstnání, zdokonalení a prohloubení odborných vědomostí, pořádati bezplatné kursy pro nezaměstnané.

2. Bezplatné kursy pro nezaměstnané jest uspořádati všude tam, kde v obci nebo v nejbližším okolí v okruhu do 6 km dostává více než 200 osob státní podporu v nezaměstnanosti. Uspořádáním kursů pověřují se okresní osvětové sbory (po případě místní osvětové komise). Při volbě místa jest přihlížeti k tomu, aby sídlem kursu byla volena taková střediska, kam by se bez obtíží dostali přespolní účastníci.

3. Učební látka budiž rozdělena na přednášky občansko-výchovné a na přednášky rázu odborného.

Přednášky občansko-výchovné mají poskytnouti účastníkům uspokojivé poznatky z občanské nauky. Doporučuje se rozvrhnouti osnovu těchto přednášek takto:

1. Stát, formy státu. Právo a zákon. Státní orgány. Ústava naše ve srovnání s ústavami jiných států. 1—3 hodiny.

2. Země a člověk. Pozemková reforma. Peníze, valuta, peněžní trh. Drahota, lichva, reelní obchod. 1—3 hodiny.

3. Československá republika, její vznik. 1—3 hodiny.

4. Dělnická otázka. Sociálně reformní zákonodárství a zařízení v našem státě. Nezaměstnanost a práce. 1—3 hodiny.

5. Lidová zdravotní věda. 2 hodiny.

Při stanovení osnovy přednášek rázu odborného jest přihlížeti k místním poměrům, k dřívějšímu zaměstnání osob nyní státem podporovaných, k druhu průmyslové výroby v kraji, k teoretickému a pokud možno i praktickému zdokonalení nezaměstnaných v jejich povolání. Do osnovy těchto odborných přednášek kursů pro nezaměstnané bylo by tudíž zařaditi přednášky o materiálu, o nástroji, o výrobě, přednášky národohospodářské, zejména pokud se týká průmyslu, o organizaci továren, o lokomotivách, o spalovacích motorech, o automobilech, výkresy strojnické, výpočty pro kovodělníky, přednášky rázu elektrotechnického, přednášky pro soustružníky a pod.

Doporučuje se, aby v první řadě pro všechny účastníky byly pořádány přednášky všeobecně odborné, přednášky speciálně odborné buďtež pořádány v samostatných odděleních, a to jen tehdy, je-li v jednotlivém oddělení zajištěna účast aspoň 20 posluchačů.

Všude tam, kde je státní odborná škola, jest se pořadatelům kursu pro nezaměstnané dohodnouti v příčině stanovení osnovy kursu nejprve s ředitelstvím této školy.

4. Počet vyučovacích hodin pro celý kurs jest stanoviti podle potřeby; minimální počet byl by 20, maximální počet 50 hodin. Z toho jest věnovati závazně $\frac{1}{3}$ hodin přednáškám občansko-výchovným.

5. Přednášky buďtež svěřeny jen odborníkům, kteří příslušné naukové obory nejen teoreticky a prakticky ovládají, ale dovedou je i populárně

vykládati a odpověděti ve volném rozhovoru na dotazy, týkající se přednesené látky. Kde je státní odborná škola, nechť jednají pořadatelé kursu nejprve s ředitelstvem školy o vyslání přednášejících z řad učitelstva školy. Rovněž budiž přihlíženo k tomu, aby za přednášející byli přibráni kvalifikovaní učitelé na pokračovacích školách a podle možnosti také političtí úředníci, jimž bylo by svěřiti přednášky, vytčené v bodu 4., odst. 3.

6. Účast na kursech jest podle výnosu ministerstva sociální péče ze dne 9. prosince 1922, č. 34.444/III/E.-22 závazná pro všechny osoby, jimž dostává se státní podpory v nezaměstnanosti. Jest se proto okresním osvětovým sborům obrátiti na politický úřad I. stolice, aby návštěvu těchto kursů uložil nezaměstnaným osobám státem podporovaným jako povinnou, považuje ji ve smyslu § 11 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., za jiný vhodný způsob kontrolního hlášení. Docházku jest kontrolovati tím způsobem, že o každé přednáškové hodině bude veden zápis. Účastníkům do kursu řádně docházejícím jest vydati frekventační stvrzenky, jimiž jest se jim vykázati u politického úřadu I. stolice.

Osoby, které se zúčastní kursů, nemusejí se hlásiti u zprostředkovatelný práce, při čemž jedna návštěva přednášky bude považována za jedno kontrolní hlášení u zprostředkovatelný práce téhož dne, aneb dne následujícího.

Náklad na tyto kursy bylo by rozdělit tak, že místní obec ponese zpravidla náklad věcný (poskytne místnosti, otop, světlo a úklid), náklad osobní pak převezmou okresní osvětové sbory z prostředků poskytnutých ministerstvem školství a národní osvěty. Pokud by byly tyto již vyčerpány, přispěje ministerstvo školství a národní osvěty na úhradu osobních nákladů v mezích rozpočtové možnosti na řádně odůvodněnou žádost. V žádosti jest udati počet účastníků, celkový finanční náklad, přednášející a přiložiti osnovu kursu. Při stanovení honoráře za vyučování budiž dbáno zdejšího výnosu ze dne 7. února 1923, č. 11.569/V., jímž se stanoví jednotný honorář za vyučovací hodinu na 15 Kč.

Sociální pojištění.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 24. března 1924, č. 2988 F, o otázce platnosti nařízení uher. min. č. 4790/1917 ve věci nemoc. a úraz. pojištění na Slovensku.

Ministerské nařízení č. 4790/1917 M. E., o změně a doplnění předpisů upravujících pojištění průmyslových a obchodních zřízenců pro případ nemoci a nehody bylo vydáno na základě čl. IV/1916 a na základě § 2 zák. čl. VII/1917. Posléze citovaný předpis obsahuje zmocnění k výjimečnému opatření v dělnickém pojištění. (Zák. čl. XIX/1907.)

Zák. čl. IV/1916 doplňuje dle svého nadpisu zákony o výjimečných opatřeních pro případ války, zák. čl. VII/1917 doplňuje zák. článek IV/1916.

Zák. čl. LXIII/12 o výjimečných opatřeních pro případ války v § 1, odst. 2., stanoví: Výjimečná moc zaniká ukončením války. Ve stejné době jest zrušiti opatření na základě výjimečné moci vydaná.

Ke zrušení předmětného nařízení 4790/17 M. E., jež by musilo býti zbaveno účinnosti tímž způsobem, jakým bylo vydáno, nedošlo. Ostatně odst. 1., čl. I. zákona ze dne 23. května 1922, č. 168 Sb. z. a n., kterým se částečně zrušuje zák. čl. LXIII/1912 o výjimečných opatřeních a mění některá opatření o stanném právu, výslovně stanoví, že »všechna opatření«